Dimarts 12 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 7,6.12-14): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No doneu el que és sant als gossos, ni tireu les vostres perles als porcs, no sigui que les trepitgin amb els seus peus, i girant-se contra vosaltres, us malmenin.

Totes les coses que voleu que us facin els homes, feu-les així també vosaltres a ells, ja que aquesta és la Llei i els Profetes.

Entreu per la porta estreta, perquè és ampla la porta i espaiós el camí que duu a la perdició, i són molts els qui hi entren! I que n'és d'angosta la porta i d'estret el camí que duu a la vida, i són pocs els qui el troben!».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Entreu per la porta estreta»

Mn. Lluís ROQUÉ i Roqué
(Manresa, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús fa tres recomanacions importants. Ens fixarem, però, en la darrera: «Entreu per la porta estreta» (Mt 7,13), per tal d'aconseguir la Vida en plenitud i ser sempre feliços, per evitar d'anar a la perdició i ser condemnats per sempre.

Si mires al teu voltant i la teva mateixa existència, comprovaràs fàcilment que tot allò que val costa, i que totes les coses que tenen cert nivell estan subjectes a la recomanació del Mestre: com han dit amb molta profunditat els Pares de l'Església, «per la creu arriben a compliment tots els misteris que contribueixen a la nostra salvació» (Sant Joan Crisòstom). En una ocasió em deia, en el llit de l'agonia, una anciana que havia patit molt en la seva vida: «Mossèn, si no assaboreixes la creu, no desitges el cel; si no hi ha creu no hi ha cel».

Tot això contradiu la nostra naturalesa caiguda, encara que hagi estat redimida. Per aquest motiu, a més de fer front a la nostra natural manera de ser, haurem d'anar contra corrent a causa de l'ambient de benestar que hom fonamenta en el materialisme i la fruïció incontrolada dels sentits, que busquen —al preu de deixar de ser— tenir més i més, gaudir del màxim plaer.

Seguint Jesús —que ha dit «Jo soc la llum del món. El qui em segueix no caminarà en tenebres, sinó que tindrà la llum de la vida» (Jn 8,12)—, ens adonem que l'Evangeli no ens condemna pas a una vida fosca, avorrida i infeliç; ben al contrari, ens promet i dóna la veritable felicitat. Només cal repassar les Benaurances i mirar els qui, havent entrat per la porta estreta, han estat molt feliços i han fet feliços els altres, obtenint —per haver cregut i esperat en Aquell que no defrauda— la recompensa de l'abnegació: «rebi molt més en aquest temps i en el segle venidor la vida eterna» (Lc 18,30). Acompanya al "sí" de Maria la humilitat, la pobresa, la creu, però també el premi a la fidelitat i a l'entrega generosa.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Quan el sacerdot ofereix Jesús en l'altar i el porta en algun lloc, totes les persones haurien de doblegar els genolls i venerar el Senyor, el Déu viu i veritable, lloança, glòria i devoció» (Sant Francesc d'Assís)

- «La litúrgia és "obra de Déu". Hem de disposar-nos mitjançant una actitud orant, amb disciplina, pau (sense presses!). I reverència: estem a la vista de Déu!» (Benet XVI)

- «El camí del Crist 'porta a la vida', un camí contrari 'porta a la perdició' (Mt 7,13). La paràbola evangèlica dels dos camins sempre és present en la catequesi de l'Església. Significa la importància de les decisions morals per a la nostra salvació (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.696)

Altres comentaris

«No doneu el que és sant als gossos»

Diaca Mn. Evaldo PINA FILHO
(Brasilia, Brasil)

Avui, el Senyor ens fa tres recomanacions. La primera, «no doneu el que és sant als gossos, ni tireu les vostres perles als porcs» (Mt 7,6), contrastos en els que els "bens" són associats a les "perles" i a allò "que és sant"; i, d'altra banda, els "gossos i porcs" a allò que és impur. Sant Joan Crisòstom ens ensenya que «els nostres enemics són iguals a nosaltres en la seva naturalesa, però no en la seva fe». Malgrat que tots els beneficis terrenals són concedits d'igual manera als dignes i indignes, no és així en el que es refereix a les "gràcies espirituals", privilegi d'aquells que són fidels a Déu. La correcta distribució dels bens espirituals implica un zel envers les coses sagrades.

La segona, és l'anomenada "regle d'or" (cf. Mt 7,12), que comprenia tot el que la Llei i els Profetes recomanaren, com a branques d'un únic arbre: l'amor al proïsme pressuposa l'Amor a Déu, i d'Ell prové.

Fer al proïsme allò que volem que ens facin, implica una transparència d'accions envers l'altre, en la reconeixença de la seva semblança amb Déu, de la seva dignitat. ¿Per quina raó desitgem el Bé per a nosaltres mateixos? Perquè el reconeixem com a mitjà d'identificació i d'unió amb el Creador. Essent el Bé l'únic mitjà per a la vida en plenitud, és inconcebible la seva absència en la nostra relació amb el proïsme. No hi ha lloc per al bé on preval la falsedat i on predomina el mal.

Finalment, la "porta estreta"... El Papa Benet XVI ens pregunta: «Què significa aquesta "porta estreta"? Per què molts no poden passar-hi per ella? És un pas reservat només per alguns elegits?». No! El missatge del Crist «ens diu que tots podem entrar en la vida. El pas és 'estret', però obert a tots; 'estret' perquè és exigent, requereix compromís, abnegació, mortificació del propi egoisme».

Preguem el Senyor que realitzà la salvació universal amb la seva mort i resurrecció, que ens reuneixi tots en el Banquet de la vida eterna.